

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 3 martie 2007, ora 19.30

de Ewald Frank

Mulțumiri DOMNULUI Dumnezeu din toată inima pentru marele privilegiu că ne putem aduna și să ascultăm Cuvântul Său și putem trăi pregătirea noastră pentru ziua glorioasă a revenirii Lui. [fratele Frank salută vizitatorii, (între care și frații din România)]. Din primul moment, noi am fost o inimă și un suflet. Privește în jurul tău. [Este vorba despre un frate din Ingolstadt – n.tr.] Toți Îl iubesc pe DOMNUL și Cuvântul Lui scump și sfânt. Dumnezeu să te binecuvânteze! El să ne binecuvânteze pe toți! Amin. [aici îi salută pe frații din România și îi roagă să se ridice în picioare; apoi fr. Frank continuă să salute frații din Cehia, Slovacia, Polonia, Italia, Austria, Franța, Elveția, Belgia, Olanda, Uzbekistan, de pretutindeni].

Ce privilegiu că noi putem trăi în acest timp când Cuvântul lui Dumnezeu a fost pus pe sfeșnic ca niciodată înainte, când adevărurile biblice au fost aduse înapoi, când Dumnezeu ne-a trimis într-adevăr unul dintre slujitorii Lui ca să ne aducă înapoi la Evanghelia originală, care a fost la început, la învățăturile biblice, care au fost la început, ca să ne aducă înapoi. [alte anunțuri] Un frate a spus: „Frate Frank, nimic nu mă poate despărți de tine”. Și voi știți tot ce a fost în Chile. Acolo, și numele meu a fost atacat de către presă, dar toți care sunt din Dumnezeu, ascultă Cuvântul lui Dumnezeu. Ei îl primesc, îl acceptă. Și mie mi-a venit la aceasta cuvântul din Romani 8.39 *„nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, DOMNUL nostru”*. Și așa rămâne în veșnicie.

Am fost întrebat dacă le acordăm timp fraților noștri să aducă un cuvânt. Aceasta va fi astăzi foarte, foarte greu. Dacă va fi un cuvânt, atunci să fie cu adevărat numai un cuvânt de salut. Doar un cuvânt de salut, nu o predică. Predica urmează după asta. [fratele Frank anunță vorbitorii] Frați și surori, toți știm că lumea întreagă este conectată acum, urmărește și vede, și ei doresc să primească învățătura și Cuvântul lui Dumnezeu. Noi apreciem faptul că frații au venit și sper că frații au înțeles totul corect. Cine începe? Veniți toți, și atunci fiecare se va grăbi un pic. Veniți toți în față și fiecare ne va saluta. [câțiva frați salută adunarea]

Mulțumiri DOMNULUI! Azi ne vom ocupa numai foarte scurt de evenimentele actuale... numai în trecut. Noi cu toții am auzit despre asta. A apărut în toate ziarele: „Mai avem încă 13 ani ca să salvăm pământul”. Toți știm despre climă, despre toate modificările climatice. Noi cu toții știm ce este scris în Isaia 30 că lumina lunii va fi ca lumina soarelui, iar lumina soarelui va fi de șapte ori mai mare, și apoi, normal, de șapte ori mai fierbinte. Totul vine, și noi suntem cu adevărat în timpul sfârșitului și aproape de revenirea DOMNULUI. Batjocoritorii se înmulțesc. Am auzit și de asta. La carnaval ei au făcut un costum alb cu care să Îl reprezinte pe Isus și coroana cu spini și așa mășăluiau. Isus cu cununa de spini. În alt oraș era prezentată Maria. Homosexualii au făcut o paradă cu inscripția: „A avut nevoie Maria de un bărbat ca să nască un fiu?” Trebuie să vă închipuiți ce se face, în batjocură, în timpul nostru. Și oamenii nu se mulțumesc cu această batjocură la modul general, ci ei Îl batjocoresc și pe DOMNUL și Mântuitorul nostru.

Apoi avem aici și o știre din Ierusalim potrivit căreia un bărbat ar fi găsit acolo mormântul DOMNULUI nostru și sicriul cu oasele Sale. Ce să mai spunem la aceasta? Și aceasta nu este altceva decât batjocură. DOMNUL nostru a înviat! Amin. Noi am vizitat de câteva ori mormântul. Așa cum este scris în evanghelia după Ioan, așa a și fost, și așa a rămas până în ziua de azi. Frați și surori, lucrul principal constă în faptul că noi am recunoscut timpul în care am ajuns, mesajul pe care Dumnezeu Îl are de spus Bisericii la sfârșit, chemarea afară, pregătirea, aducerea în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Noi nu judecăm, dar ne doare pentru că Cuvântul lui Dumnezeu a fost atât de răstălmăcit. Nu mai există nici un verset biblic care să nu fi fost răstălmăcit. Am putea enumera o listă întreagă pe care oamenii le-au tălmăcit într-un fel propriu și apoi răstălmăcirile le-au făcut învățături ale lor. Nimic altceva decât neînțelegeri în toată istoria bisericii, fie că au fost conciliile sau ceea ce s-a hotărât acolo. Noi ne întoarcem la ce a fost învățat la început, la felul cum s-a lucrat la început. Cum a fost prima predică așa trebuie să fie și ultima, cum a fost primul botez, așa trebuie să fie și ultimul. Totul trebuie și va fi adus în concordanță cu Cuvântul și Voia lui Dumnezeu. Noi nu îi judecăm pe oameni, indiferent de biserică sau denuminațiunea de care aparțin. Noi nu judecăm. Sarcina noastră este să aducem Cuvântul Bisericii lui Isus Hristos cu scopul ca aceasta să fie pregătită pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, DOMNUL nostru.

Aș dori să mai fac o observație aici. Miercuri seara, în acest loc, ne-am rugat pentru fratele Painelt. El ne-a scris un e-mail și ne salută cu Psalmul 118, de la versetul 15. Ei vor cânta biruința lui Dumnezeu în corturile celor neprihăniți și *„aceasta este ziua pe care a făcut-o DOMNUL”*. Noi credem că Dumnezeu Își confirmă Cuvântul Său, noi credem că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. Și noi cu toții știm că există boli care duc la moarte, și există boli cu scopul ca respectivii să fie vindecați, astfel ca Numele DOMNULUI să fie

glorificat. Așa a spus-o DOMNUL nostru în acel timp. Această boală nu este spre moarte, ci spre slava lui Dumnezeu. Dacă timpul s-a scurs, DOMNUL îi ia acasă pe ai Lui, dacă nu a trecut, EL dăruiește vindecarea prin har. Noi spunem întotdeauna să se facă voia lui Dumnezeu.

Sarcina noastră este ca, în conformitate cu epistola lui Iuda, versetul 3, să ne luptăm pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna. Așa este scris și așa trebuie să rămână și va rămâne. Iuda 3: „*Preaiubiților, pe când căutam cu tot dinadinsul să vă scriu despre mântuirea noastră de obște, m-am văzut silit să vă scriu să vă îndemn să luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna*”. Aceasta este și va rămâne lozinca noastră până la sfârșit. Imediat în următorul verset **este scris**: „*Căci s-au strecurat printre voi unii oameni scriși de mult pentru osânda asta, oameni neevlavioși, care schimbă în desfrânare harul Dumnezeului nostru și tăgăduiesc pe Singurul nostru Stăpân și DOMN, Isus Hristos*”. Trebuie să spunem că noi avem o problemă internațională cu răstălmăcirea lui Matei 25. Pentru că toți frații din întreaga lume ne ascultă și pentru că a devenit cunoscut, dați-mi voie să spun următoarele lucruri în această legătură.

În Matei 24 avem textele referitoare la un rob și la toți ceilalți slujitori care vor împărți aceeași hrană. Aceasta este sarcina noastră împreună cu toți frații care slujesc Cuvântul în toată lumea. Eu cred că și voi recunoașteți din inimă că Dumnezeu l-a folosit pe fratele Branham ca o unealtă deosebită, ca să aducă ultimul mesaj pe care noi îl putem purta. Dar și în acest caz, exprimarea nu a fost lăsată în forma originală, ei au modificat în felul următor: „așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergea prima venire a lui Hristos, așa ești tu trimis cu un mesaj pentru a premerge a doua venire a lui Hristos”. Acest „tu” nu se găsește în nici una din cele 41 de afirmații în care fratele Branham vorbește despre chemarea și slujba lui, unde repetă formularea. În original se spune: „așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergea prima venire a lui Hristos, tot așa tu ești trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”. Acesta este formularea din 11 iunie 1933, aproximativ la ora 14.00. Așa a avut loc. Dar oamenii au modificat-o, așa cum am auzit.

De exemplu, în Matei 16, DOMNUL a spus: „*Tu ești Petru...*”. După aceea a spus: „*Pe această stâncă*”. El nu a spus: „pe tine”. Nu. Nicidecum. El a spus: „pe această stâncă”. Toți știu că stânca este Isus Hristos, DOMNUL nostru. Am putea să menționăm un număr mare de versete biblice care pur și simplu au fost modificate, și oamenii sunt duși în eroare. Noi avem datoria să spunem că așa nu se poate. Cu noi nu, ci noi ne întoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu și credem ceea ce spune Scriptura. Ceea ce urmează ar trebui pus la inimă de frații noștri care doresc să facă ceva deosebit din strigătul de la miezul nopții. Dacă vor să știe unde este vorba despre miezul nopții, să citească în Exod 11 și Exod 12, ca să știe ce se va întâmpla atunci cu adevărat.

În Exod 11.4 citim: „*Moise a zis: Așa Vorbește DOMNUL: „pe la miezul nopții voi trece prin Egipt”* [prin mijlocul Egiptului, germ.] Se poate citi ce s-a întâmplat acolo. Pe de o parte a fost judecata peste egipteni și pe de altă parte, a fost conducerea afară a poporului lui Dumnezeu. Și apoi, mergem la Exod 12. Aici e prima dată când Israelul este numit „Biserică”. Înainte era numit „popor”. Aici este numit „biserica” care trebuie să se adune. Și acum ajungem la punctul. În v. 5 scrie despre mielul care trebuia să fie junghiat. Exod 12.5: „*să fie un miel fără acur, de parte bărbătească, de un an, veți putea să luați un miel sau un ied, să îl păstrați până în ziua a paisprezecea a lunii acesteia. Toată adunarea lui Israel să îl junghie seara*”. Mielul pentru fiecare familie trebuia să fie junghiat. Sângele trebuia aplicat pe ușori. Toți trebuia să aibă încălțările în picioare, să fie încinși, să aibă parte de ieșire. Și vedem aici... poate în alte limbi nu este atât de exact. Cele mai multe traduceri spun „seara”. Dar în original este scris cu adevărat ca și în traducerea Menge „între cele două seri”.

Până în ziua de azi, poporul Israel împarte seara în două părți. Seara începe odată cu apusul soarelui și se încheie odată cu lăsarea întunericului. Una este apusul soarelui, și cealaltă este la lăsarea întunericului. Chiar în acest răstimp mielul trebuia junghiat și sângele să fie uns pe ușori. Fratele Branham s-a referit de 75 de ori la cuvântul din Zaharia, unde este scris că „*spre seară se va arăta lumina*”. De 75 de ori s-a referit la acest verset și a spus că a sosit timpul și că noi trăim în acea perioadă a serii pentru Biserică. Și apoi, a subliniat că răscumpărarea a avut loc doar prin sângele mielului, și că acum noi trebuie să avem mijlocul încins, să auzim chemarea, și să fim pregătiți la revenirea DOMNULUI nostru.

În Exod 12, de la v.29, este încă o dată scris: „*La miezul nopții*” s-a întâmplat. Noi trebuie să știm că Sfânta Scriptură a fost scrisă într-o armonie dumnezeiască. „*Spre seară se va face lumină*.” La miezul nopții va fi strigătul „*iată vine Mirele, Mirele este aici*”. Și în Matei 25 nu este vorba despre nici un slujitor, nici de un al șaptelea păstor sau al optulea trimis, ci doar despre cei care merg în întâmpinarea Mirelui și acolo se aude strigătul „*iată vine Mirele, ieșiți-i în întâmpinare!*”. Și așa cum a fost cazul cu Israel, conducerea afară a avut loc în realitate, nu a fost doar un mesaj, ci a fost împlinirea, a fost conducerea afară. Matei 25 este împlinirea, căci așa este scris în v. 10: „*cele ce erau gata au intrat cu El în odaie și s-a încuiat ușa*”. Este pur și simplu necesar să respectăm Cuvântul lui Dumnezeu, să îl citim exact, și să nu venim cu învățături noi, și să provocăm dezbinări, ci cu adevărat să rămânem în Cuvântul lui Dumnezeu, și să lăsăm totul în seama lui Dumnezeu. El știe cum să facă și când să facă. Noi, în acest loc, am înțeles faptul că Sfânta Scriptură nu permite nicio interpretare arbitrară. Este imposibil. Așa ceva nu trebuie să existe. Numai ce spune Scriptura!

Apoi avem o veste bună pentru toți credincioșii. Ei rămân în Cuvântul lui Dumnezeu, nu se lasă mișcați de nici un vânt de învățătură, ei stau hotărâți și sunt înrădăcinați în Cuvântul lui Dumnezeu și merg pe cale prin credință și în ascultare, cu DOMNUL. Pe inima mea a fost într-un mod deosebit faptul că DOMNUL ne-a dăruit

un asemenea absolut, o asemenea siguranță. Nu doar că în Hristos toate promisiunile sunt „da” și „amin”, ci ne-a dat și garanția că acestea se vor împlini în cei credincioși. Nu rămânem doar la o promisiune, ci noi vom fi conduși în împlinirea tuturor acestora. În Romani 8, citim în v. 28 că acelora care Îl iubesc pe Dumnezeu toate lucrurile lucrează spre binele lor, adică al acelora care sunt chemați după planul Său.

Dumnezeu are un plan de mântuire. DOMNUL și-a răscumpărat Biserica. El Însuși își zidește Biserica. Și Biserica este Trupul Lui, plinătatea Celui care umple totul în toate. DOMNUL a avut nevoie de un Trup pe pământ, o Biserică, ca loc de descoperire pentru Sine. Apoi, În Fapte 20.27 avem exprimarea apostolului Pavel „*eu v-am vestit tot planul lui Dumnezeu*”. O introducere în planul lui Dumnezeu, în voia lui Dumnezeu, în toate detaliile. Ce avem noi azi sunt doar câteva scrisori pe care el le-a scris bisericilor, dar în timpul său, în cadrul slujbei sale el i-a introdus în tot planul de mântuire Dumnezeului nostru. Taina credincioșilor constă cu adevărat în faptul că Dumnezeu ne descoperă planul Său și El ne potrivește în planul Său veșnic de mântuire.

Citim în Efeseni 1, de la v.11: „*În El am fost făcuți moștenitori*”. Harul și mântuirea care ne-au fost promise, le-am primit în El. Am citit astăzi într-o revistă următorul titlu: „un apostol din Ierusalim”. Au dorit să spună că mântuirea vine de la iudei. Cine citește cu atenție în evanghelia după Ioan, capitolul 4, își va da seama despre ce este vorba. Mântuirea lui Dumnezeu a venit prima dată la iudei, ei au refuzat-o, și apoi mântuirea lui Dumnezeu a venit de la iudei la Neamuri. Se poate citi în Romani 11.11. Este pur și simplu atât de important, îndeosebi pentru voi, iubiți frați, care slujiți cu Cuvântul. Nu e permis să iei un verset biblic și să îl răstălmăcești, ci trebuie luate toate versetele biblice care aparțin de aceasta. Romani 11.11: „*Întreb dar: s-au poticnit ei ca să cadă? Nicidecum. Ci prin alunecarea lor s-a făcut cu puțință mântuirea Neamurilor*”. Deci, unii au refuzat, ceilalți au primit. Și apoi mergem la Faptele Apostolilor 15 unde Iacov a arătat că prima dată DOMNUL va desăvârși Biserica și, după aceea, Se va întoarce din nou spre Israel, așa cum este scris și aici, în Romani 9, 10 și 11. Deci, ordonarea evenimentelor în planul de mântuire al Dumnezeului nostru, cu iudeii, cu neamurile. Dumnezeu a început cu Israel, Dumnezeu va termina cu Israel. Dar nu prin cineva care ca iudeu născut în Statele Unite pornește acum la drum ca apostol ca să aducă mântuirea neamurilor. Nu. Noi am primit mântuirea lui Dumnezeu prin Isus Hristos, și la evrei, la Ierusalim vor veni cei doi proroci. Așa este scris, și așa se va și întâmpla.

Frați și surori, noi nu putem să tolerăm nici un lucru care nu este în concordanță cu Sfânta Scriptură. Nu știu ce simțiți voi, dar cu cât trece timpul eu nu mai pot suporta ceva ce nu este în acord cu Sfânta Scriptură. La fel, trebuie să spunem că toți au dreptul să creadă ceea ce cred, dreptul să învețe ce învață, dar Biserica lui Isus Hristos nu are un drept extra, ci ea este gura lui Dumnezeu, și Cuvântul DOMNULUI trebuie să rămână adevăr în gura noastră. Ce învață bisericile, denominațiunile și religiile este treaba lor. Noi nu avem nimic a face cu asta. Ei pot să creadă ce vor și pot să facă ce vor, dar noi vrem să fim pregătiți, desăvârșiți ca Biserica a lui Isus Hristos, pentru ziua glorioasă a revenirii Sale minunate. Deja în Psalmul 33.11 este scris că planul DOMNULUI dăinuiește pe vecie. Gândurile inimii Lui rămân din neam în neam. DOMNUL spune: „*gândurile voastre nu sunt gândurile Mele, căile voastre nu sunt căile Mele*”. Și acum este și concordanța cu căile lui Dumnezeu, cu Cuvântul lui Dumnezeu, cu voia lui Dumnezeu. Aceasta este ținta mesajului lui Dumnezeu în timpul nostru, nu că dorim noi să ne despărțim de ceilalți. Cuvântul ne desparte. Cine a despărțit Israelul de toate popoarele? A fost chemarea dumnezeiască. DOMNUL i-a vorbit lui Avraam. EL l-a ales, și Avraam l-a crezut pe Dumnezeu.

Frați și surori, numai cine crede cum zice Scriptura, Îl crede pe Dumnezeu cu adevărat. Cum spune Scriptura, așa putem noi să credem prin har. Deci, planul DOMNULUI rămâne în veci, dar unde este, unde va fi el descoperit? Bineînțeles, nu peste tot în lume, nu în toate religiile. Noi am auzit și despre asta. Eu scriu acum despre aceasta. Totul este într-o singură mână: toate religiile, toate culturile, totul se unește. Ați auzit despre asta, despre acordul între Cairo și Vatican? Ați auzit voi despre felul cum lucrurile se derulează, cum toate se unesc, cum toate sunt aduse sub același acoperiș? Biserica lui Isus Hristos trebuie să iasă afară înainte ca această unire să fie încoronată. Ea trebuie să iasă afară. Ea nu are voie să rămână acolo. De aceea, mesajul: „*voi, poporul Meu, ieșiți afară, despărțiți-vă de ei, nu vă atingeți de ce este necurat*”. Și apoi, înapoi la Cuvânt. Cine ascultă glasul Domnului astăzi? Doar aceia care vor face parte din ceata biruitoare, prin har. Apoi, în Psalmul 73.24 „*mă vei călăuzi cu sfatul Tău, apoi mă vei primi în slavă*”. „Tu mă călăuzești.” El, conduce în tot adevărul. El ne conduce pe calea cea dreaptă din pricina Numelui Său. Isaia 46.10: „*Eu am vestit de la început ce are să se întâmple și cu mult înainte ce nu este încă împlinit. Eu zic: „Hotărârile Mele vor rămâne în picioare(....)”*”.

Frați și surori, nu este simplu să înoți împotriva curentului, nu este ușor să pui pe sfeșnic adevărurile biblice. Noi suntem înțeleși greșit, suntem acuzați că nu credem în Trinitate și merg chiar mai departe spunând că Îl tăgăduim pe Fiul lui Dumnezeu. Să fim scuzați, în orice caz, nimeni nu crede mai bine și conform Scripturii în Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, decât noi aici, în acest loc și în întreaga lume. Dar nu credem într-un Fiu pe care Tatăl l-a născut și zămislit în cer, în veșnicie, fiindcă Scriptura nu spune nimic despre acest lucru. Nu există cu adevărat nicio relatare în Scriptură. Și de ce ar naște tatăl pe un fiu? Până în ziua de azi, tații sunt aceia care zămislesc, și mamele cele care nasc. De ce să nu rămână în felul acesta? Dumnezeu a zămislit ca Tată. Și de ce este scris în Psalmul 22.9 „*Tu m-ai pus [scos din] în pântecele mamei*”? De ce este scris în Luca 1 „*Duhul Sfânt Se va pogori peste tine, și puterea Celui Prea Înalt te va umbri. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi*

chemat Fiul lui Dumnezeu”? De ce este scris în Isaia 7.14 „*fecioara va rămâne însărcinată*”? Nu este scris că Dumnezeu a rămas însărcinat în ceruri. Nu și iarăși nu. Trebuie spus o dată. Doare, dar trebuie spus.

Omenirea a fost dusă în eroare, a fost înșelată, a fost mințită. Și rămâne în eroare până când aude și crede adevărul. Căci numai adevărul eliberează. Și adevărul este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. La fel este cu botezul. Este scris „în Numele”, nu în titluri, ci în Numele. Care este Numele în care trebuie să botezăm, Numele de legământ din Noul Testament în care Dumnezeu s-a descoperit ca Tatăl nostru în cer, în Fiul Său născut, pe pământ, și prin Duhul Sfânt în Biserica? Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu cu noi, Emanuel, Dumnezeu în noi, prin Duhul Sfânt. Dar nu sunt trei care sunt veșnici, omniprezenți și atotputernici. Ci este un singur Dumnezeu care S-a descoperit în cer și pe pământ, și pentru mântuirea noastră ca Tată în Fiul, prin Duhul Sfânt. Noi credem asta pentru că Scriptura o învață în acest fel. Noi trebuie să avem curajul să înotăm împotriva curentului, să predicăm adevăratul Cuvânt și să spunem întregii lumii că așa învață Sfânta Scriptură. Dar, să mai fie subliniat încă o dată că răstălmăcirile au fost făcute atât de elegant. Și voi cu toții știți, DOMNUL nostru cu adevărat a trebuit să se opună Dușmanului, care întotdeauna a venit cu Scriptura. Când l-a ispitit pe Isus, Dușmanul a spus „este scris!” și încă o dată „este scris!”. Și iarăși: „este scris!”. Și astăzi, Dușmanul poate să vină în același mod. „În Matei 28 este scris!” El poate să spună asta, dar nu poate să spună „de asemenea, este scris”. El nu face așa ceva. Nu vrea asta. Deci, înapoi la credința adevărată! Și o spun încă o dată: ce învață alții este treaba lor. Ei vor răspunde pentru aceasta în fața lui Dumnezeu. Noi avem răspunderea înaintea lui Dumnezeu... și credeți-mă, eu nu o spun doar, ci așa este.

Noi avem răspunderea cea mai mare care a existat vreodată pe pământ ca acum, înaintea revenirii lui Isus Hristos, să vestim Bisericii adevărate a Dumnezeului Celui Viu Cuvântul adevărat, astfel încât ea să poată fi sfințită în Cuvântul adevărului. Căci fără sfințire nimeni nu-L va vedea pe DOMNUL. Și DOMNUL nostru Însuși a spus în Ioan 17.17 „*sfințește-i în adevărul Tău. Cuvântul Tău este adevărul*”. Astăzi, oamenii se referă la cuvântul din Ioan 17, „*ca ei să fie una*”. Acum, toate religiile, toate bisericile, toate culturile, toți să fie una pentru că în Ioan 17 este scris „*ca ei să fie una*”. Ei iau un verset biblic și îl folosesc, și toată lumea este înșelată și atrasă în aceasta. Cine citește corect în Ioan 17: „*Eu în ei și Tu în Mine, pentru ca ei să fie în chip desăvârșit*”. Nu religiile să fie unite, ci cum spune Sfânta Scriptură. De fiecare dată trebuie să citim câteva versete de mai înainte și câteva versete de după ca să vedem contextul și după aceea să avem o privire de ansamblu.

În același mod, dacă privim la mesajul timpului de sfârșit, este scris cu adevărat în Amos 3.7 că Dumnezeu nu face nimic fără să își descopere taina Lui slujitorilor Săi profeți. Nu eu am spus-o, nici fratele Branham nu a spus-o, ci este scris, Dumnezeu a spus că nu face nimic fără să își descopere tainele slujitorilor Lui profeți. Și de aceea, Dumnezeu a trimis o slujbă profetică pentru ca taina lui Dumnezeu, taina lui Isus Hristos, taina cu Hristos și Biserica să fie încă o dată descoperite, să ne introducă pe noi încă o dată în adevăr, ca noi să fim separați, ca noi să fim scoși afară din tot ce nu este în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu și să fim aduși în acord cu Cuvântul lui Dumnezeu. Dar este vorba de mai mult, nu este vorba doar de atât, ca noi să criticăm ce fac ceilalți, ci de faptul că noi, ca Biserica DOMNULUI, să trăim lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu.

Frați și surori, în ultima vreme, eu am ascultat multe predici ale fratelui Branham, în special din anii '50. Cu ce tărie vorbește acolo fratele Branham despre adevărata naștere din nou, despre adevăratul botez cu Duhul Sfânt - pur și simplu puternic, și încă o dată puternic. El vorbea foarte puternic despre acestea. Și apoi El spune că doar dacă noi am avut aceste trăiri personale, și dacă Dumnezeu a mărturisit și v-a pecetluit cu Duhul Lui... Căci așa este scris în Efeseni 1.13 „*după ce ați auzit cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El, și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt*”. Și apoi, știm cu toții că în Evanghelia lui Ioan, cap. 1, Ioan L-a prezentat pe DOMNUL nostru „*iată, Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii*”. În Ioan 2 vedem nunta din Cana Galileii, și dacă citim mai departe în Ioan 3, acolo este pronunțată prima condiție: dacă cineva nu este născut din nou, nu poate vedea împărăția lui Dumnezeu. Prima învățătură și cerință pe care DOMNUL le-a rostit se referă la nașterea din nou. Doar dacă cineva este născut din nou poate vedea Împărăția lui Dumnezeu. Întrebarea a fost cum poate un om matur să intre încă o dată în pânțele mamei sale și să se nască? Și Domnul spune: „*Ce este născut din carne, este carne, dar ce este născut din Duhul este duh*.”

Nu dorim să criticăm, dar aceste biserici mari, fie cea romană, anglicană sau luterană, Coptă sau oricare alta, învață că dacă ei udă pruncii, aceștia sunt născuți din nou și că au intrat în Împărăția lui Dumnezeu și sunt primiți de biserică. Dar pruncul acela habar n-are nici măcar de lumea asta, de mămica și tăticul, și să fie născut din nou automat prin actul unui preot sau unui predicator? Nu, nu. Un astfel de lucru nu este posibil! Și toată lumea o crede și o susține. Cineva a inventat-o cândva și a tot învățat-o. Ei ne privesc și ne numesc profeți mincinoși. Am auzit recent asta în legătură cu America de Sud. Chiar în presă s-a scris despre acest predicator pelerin și despre profetul mincinos. Cine este mincinos? Acela care nu este în acord cu Cuvântul lui Dumnezeu. Profeții mincinoși au fost și sunt aceia care nu au fost în concordanță cu profetul adevărat. Învățătorii falși sunt cei care nu sunt în acord cu învățătura Sfintei Scripturi. Dar rolurile au fost schimbate. Suntem stigmatizați automat, pentru că noi nu facem parte din această uniune mare. Și cu aceasta oamenii au terminat, dar Dumnezeu, nu încă.

Există o biserică pe pământ care este hotărâtă ca să asculte într-adevăr Cuvântul Dumnezeului Atotputernic și să vină la credința adevărată. Avraam L-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i-a fost socotită ca neprihănire. El a fost neprihănit prin credință, prin credința în ceea ce i-a spus Dumnezeu. Și noi suntem neprihăniți prin credință. Și credința este totdeauna ancorată în promisiunile lui Dumnezeu. De aceea, este scris în Evrei 11 că fără credință este imposibil să îi fim plăcuți lui Dumnezeu. Doar prin credință înțelegem că Dumnezeu a făcut lumea din nimic. Totul este bazat pe credință. Fără credință este imposibil. Dar care credință? Nu o credință oarecare, ci credința care este ancorată în Dumnezeu, în Cuvântul și în promisiunile Lui. Avraam nu a crezut un lucru oarecare, ci a crezut ceea ce i-a spus Dumnezeu, ce i-a promis Dumnezeu. Și noi, ca sămânță a lui Avraam, credem ce a promis Dumnezeu. Există această siguranță în Cuvântul lui Dumnezeu.

În ultima duminică, în Zürich, am atins-o deja pe scurt. În Dumnezeu totul este „da” și „amin”, și noi suntem răscumpărați cu adevărat. Doresc să citesc din Romani 8 pentru a arăta ce vreau să exprim. Romani 8 de la versetul 28: *„De altă parte știm”* – ȘTIM, nu bănuim, ci știm - suntem convinși, o siguranță sufletească - știm *„că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său”*. - după planul Său, conform alegerii dinainte. Dumnezeu a știut înainte de a începe timpul cine Îl va crede și cine nu Îl va crede. Dumnezeu a știut aceasta și a putut să scrie numele nostru în Cartea Vieții Mielului înaintea întemeierii lumii. Nu este o întâmplare că noi am auzit Cuvântul Adevărului în acest timp. Cuvântul este hotărât dinainte și poporul este hotărât dinainte, ca poporul hotărât dinainte să asculte Cuvântul hotărât dinainte și să aibă parte de ceea ce face Dumnezeu.

Pentru a da absolutul acestei siguranțe, citim v. 29: *„căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte [predestinat – n.tr.] să fie asemenea chipului [imaginii] Fiului Său”*. Acum vă întreb pe voi: unde mai este loc de îndoieli? Dacă Dumnezeu a hotărât-o, cine o mai poate schimba? Nu se mai poate! Este exclus! Este exclus! Dumnezeu are ultimul cuvânt. Este scris aici negru pe alb, în Cuvântul lui Dumnezeu, că *„pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său”*. Încă nu a fost descoperit ce vom fi, dar când se va arăta El, vom fi ca El. Ce chemare înaltă ne-a dăruit Dumnezeu în viața noastră! Ce este legat de harul la care am fost părtași... Deci, pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte i-a și hotărât mai dinainte, nu după; Dumnezeu nu trebuie să mai modifice ceva după aceea. El a făcut totul dinainte, a hotărât sfârșitul înaintea începutului, din veșnicie în veșnicie. *„Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca EL să fie Cel Întâi născut dintre mai mulți frați.”* Așa scrie și în Psalmul 22: *„Voi vesti [„descoperi” în germ.] Numele Tău fraților mei”*. Este scris și în Ioan 20.17: *„Mă sui [înalf] la Tatăl Meu și la Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și la Dumnezeul vostru”*. Lui nu i-a fost rușine să ne numească frații Lui. El este Cel dintâi născut din mai mulți frați. Și aici este esența: noi am fost zămisliti și născuți din nou din același Cuvânt-sămânță, prin același Duh, am devenit copii ai lui Dumnezeu prin credința în Isus Hristos, DOMNUL nostru. După aceea, în v. 30 din Romani 8 este scris un lucru foarte înbucurător: *„și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte [predestinat], i-a și chemat, și pe cei pe care i-a chemat i-a și socotit neprihăniți”*. Nu doar învățătura despre neprihănire, ci trăirea de a fi devenit neprihăniți prin credința în lucrarea de răscumpărare înfăptuită pe crucea de la Golgota. *„Și pe cei pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit”*. În ce-L privește pe Dumnezeu, totul a avut loc deja.

Acum mergem la Efeseni 1.4 unde este scris mai clar: *„În El Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii ca să fim sfinți și fără prihană [fără vină] înaintea Lui”*. El ne-a ales înainte de întemeierea lumii. De ce ne îngrijorăm încă? Haideți să ne odihnim în Dumnezeu. Poporului lui Dumnezeu i-a fost promisă o odihnă. Și această odihnă este pentru fiecare dintre noi. La fel scrie și în Efeseni 1.5: *„ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale”*. Ce cuvinte minunate! Ce încredere! Ce absolut este în toate aceste versete biblice! Lucrul frumos este că totul este adevărat. Noi suntem în toate așa cum a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Și apoi, citim în v. 9: *„căci a binevoit să ne descopere taina [misterul] voiei Sale, după planul pe care îl alcătuiuse în Sine Însuși”*. În v.11: *„în El am fost făcuți moștenitori”* – nu veți fi cândva, ci ați fost făcuți moștenitori, am primit-o deja. Petru a scris în epistola lui: *„prin rănilor Lui ați fost vindecați”*. Înaintea lui Dumnezeu totul este realitate. Nu va fi, ci este deja. 1 Petru 2.24: *„El a purtat păcatele noastre în trupul Lui pe lemn,”* pentru ca noi să fim eliberați de păcate. Atât de sigur cum El a fost lovit pe cruce, atât de sigur a luat totul asupra Lui, păcatele tale și ale mele, vina mea. În El noi avem împăcarea și iertarea, prin sângele Lui.

Mai departe scrie: *„să trăim pentru neprihănire, prin rănilor Lui ați fost vindecați”*, nu veți fi, ci ați fost vindecați. Noi suntem mântuiți, eliberați, vindecați. Totul s-a isprăvit. Totul s-a petrecut. Mai departe scrie: *„căci erați ca niște oi rătăcite, dar acum v-ați întors la Păstorul și Episcopul sufletelor voastre”*. O întoarcere la Hristos... Scuzați-mă dacă o spun aici, dar ce s-a întâmplat cu părinții bisericii din secolele III și IV? Ei nu au trăit nicio întoarcere. Ei s-au întors la creștinism, nu la Hristos. S-au întors la creștinism care devenise în acel timp biserică statală. Noi nu ne întoarcem la creștinism, nu creștinismul ne-a chemat, ci Hristos ne-a chemat. El ne-a răscumpărat, El a plătit prețul pe crucea de la Golgota.

Și aici, în Efeseni 2, Pavel scrie de la v. 4: *„Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos”*. Putem să ne întrebăm cum a fost posibil, căci noi nici nu existam. Este frumos! Dar acum suntem. Și

recunoaștem că deja atunci s-a întâmplat pentru noi. Totul este numai har, pe care îl putem trăi. „*El ne-a înviat împreună cu Hristos*”. Noi am murit împreună cu Hristos, am fost înmormântați împreună cu El și am înviat împreună cu El. Și nu este totul. În partea a doua a versetului 5 se spune: „*prin har sunteți mântuiți*”. S-a întâmplat! Și mai departe: „*El ne-a înviat împreună, și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești, în Hristos Isus*”. Din partea lui Dumnezeu, noi suntem deja ceata răscumpărată, desăvârșită, completă, înaintea tronului Său. Înaintea lui Dumnezeu, aceasta este o lucrare de răscumpărare desăvârșită și împlinită. Cine o primește, are parte de ea și va trăi totul după cum ne-a fost spus aici. Efeseni 2.8 „*Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință [„pe baza credinței” - în germ.], și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu*”. Răscumpărare, iertarea, harul și mântuirea sunt un dar al lui Dumnezeu pe care l-am primit.

În Efeseni 2.13: „*dar acum, în Hristos, voi care odată erați depărtați, ați fost apropiați* [nu „veți fi, cândva”] *prin sângele lui Hristos*”. Frați și surori, a sosit timpul când să primim toate aceste lucruri prin credință și să Îi putem mulțumi lui Dumnezeu pentru că aceste lucruri au devenit realitate. Aceasta trebuie și putem să o primim în credință. Trebuie să avem aceste trăiri personale împreună cu Dumnezeul nostru prin har. Sfânta Scriptură ne-a fost dată ca să ne spună ce s-a întâmplat cu noi. Și noi o primim, ca să se poată împlini cu noi și prin noi, prin har. Aceasta este înfăptuirea mântuirii pe care am primit-o de la Dumnezeu în Isus Hristos, prin har. Apoi, Pavel le scrie îndeosebi colosenilor. În epistola către coloseni avem un număr de afirmații care ne spun că a fost decizia lui Dumnezeu cu Biserica. Coloseni 1.21: „*Și pe voi care odinioară erați vrăjmași [străini și dușmani] cu Dumnezeu prin gândurile și faptele voastre rele, v-a împăcat acum, prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui sfinți, fără prihană [cusur] și fără vină*”. Aceasta este răscumpărarea, acesta este harul la care am fost făcuți părtași. Nu de la voi, nu prin fapte, ci în trupul Lui de carne.

Am spus deseori în acest loc că datorită faptului că păcatul original s-a întâmplat în trup de carne și sânge, Răscumpărătorul trebuia să vină din trupul duhovnicesc într-un trup de carne și sânge, pentru a vărsa sângele Lui cel sfânt ca noi să primim răscumpărare și împăcarea cu Dumnezeu. Și așa am fost transpuși înapoi în starea noastră de la început ca fii și fiice ale lui Dumnezeu. Aceasta este răscumpărarea desăvârșită pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o în Isus Hristos, DOMNUL nostru, prin har. Voi sunteți, voi ați primit-o deja, vă aparține. Citim mai departe. Am putea să citim mai departe, capitol după capitol. Mereu scrie: „*voi ați*” [la timpul trecut]. Coloseni 3.1: „*dacă deci ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos stă la dreapta lui Dumnezeu. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ, căci voi ați murit – ați murit – și viața voastră este ascunsă cu Hristos, în Dumnezeu*”. Așa este. Este așa cum a spus-o Dumnezeu în Cuvântul Său.

Bineînțeles, dacă privim la noi, la trupul trecător și la încercările prin care trebuie să trecem... [atunci am putea avea alte gânduri.] Precum Avraam, nu trebuie să privim la împrejurări, ci la Cel Nevăzut ca și când L-am vedea, la Cel care a dat promisiunile și prin El Însuși le-a împlinit. De aceea, toate promisiunile sunt „*dă*” și „*amin*” prin Isus Hristos, DOMNUL nostru. Și în același timp și prin noi, așa cum este scris în 2 Corinteni 1.

Frați și surori, DOMNUL Dumnezeu să ne ajute ca noi să primim cu adevărat tot ce ne-a fost pregătit de Dumnezeu, ca noi să nu mai cerem și să ne rugăm în continuare, ci să pătrundem prin siguranța credinței că s-a întâmplat pentru mine, cu mine, că eu am fost răstignit cu Hristos, că am murit cu Hristos, că am înviat cu Hristos, am fost transpus cu El în locurile cerești. Toate acestea sunt realități divine și noi cu toții știm: la revenirea DOMNULUI nici un punct nu va rămâne neîmplinit. Totul se va fi împlinit. Și de aceea, noi suntem doar străini și călători pe acest pământ. Noi ne căutăm patria. Și patria noastră este acolo Sus. Deja Avraam a căutat cetatea al cărei ziditor este Dumnezeu. DOMNUL a spus că merge să ne pregătească un loc, și că Se va întoarce ca să ne ia cu El ca acolo unde este El să fim și noi. De aceea este și această veste serioasă a întregului plan al lui Dumnezeu, introducerea în voia lui Dumnezeu și, așa cum spunem deseori, în concordanță cu Dumnezeu și Cuvântul Lui. Așa cum toți prorocii au fost folosiți ca să ne fie lăsat Cuvântul lui Dumnezeu, și apostolii au fost folosiți ca să ne expună adevărurile biblice.

Să ne întoarcem la început, așa cum a fost în Faptele Apostolilor 15, unde a existat o discuție despre tăierea împrejur. Acolo s-au adunat bătrânii, apostolii, biserica din Ierusalim. Și Atunci, Petru a spus: „*dragi frați, voi știți că Dumnezeu m-a ales din mijlocul vostru*”. Puteți să o citiți în Fapte 15. După aceea, s-a luat hotărârea, iar domnii din grupul fariseilor... Pentru că așa este scris; ceilalți oameni nu au avut curajul să provoace mereu dispute. Toți ceilalți s-au supus planului lui Dumnezeu. În Fapte 15.5 scrie: „*Atunci, unii din partida fariseilor, care crezuseră, s-au ridicat și au zis că Neamurile trebuie tăiate împrejur*”. Voi cunoașteți Scriptura. Dar au fost din partida fariseilor. Ar fi fost frumos dacă și ei ar fi trăit o înnoire, nu doar o întoarcere, ci și o naștere din nou, ca totul să fie înnoit în interior, ca să fie luați din Lege și așezați în Har.

În următorul verset, în a doua parte a v. 7, Petru spune: „*Fraților, voi știți că de o bună bucată de vreme Dumnezeu a făcut o alegere între voi ca prin gura mea Neamurile să audă Cuvântul Evangheliei și să creadă*”. A fost hotărârea lui Dumnezeu. Nu ce a vrut Petru, ci DOMNUL l-a chemat. DOMNUL l-a făcut să fie gura Lui în prima zi, la Cincizecime. L-a făcut gura Lui pentru prima predică pentru ca noi astăzi să știm conținutul și ce este legat de o adevărată predică sub călăuzirea Duhului Sfânt

Voi știți că eu am un program TV, săptămânal, de 30 de minute la Berlin. Ultima dată mi-a fost dat cu adevărat în așa fel... Eu sper să fie bine. Am pus câteva întrebări. Ce folos este pentru toți preoții dacă ei vorbesc despre întoarcerea lui Saul? Ce folos are un predicator dacă el spune despre Saul că a văzut lumina și a auzit Vocea? Am întrebat: preoții și predicatorii pot să mărturisească că au văzut lumina și au auzit vocea? Am ajuns apoi la subiectul despre botez. Aici scrie cu adevărat că după ce Anania a pus mâinile peste Saul sau Pavel... Eu am întrebat: peste care preot și-a pus mâinile un om al lui Dumnezeu, peste care predicator s-au pus mâinile cu cuvintele „capătă-ți vederea, frate Saul!”? Apoi, la sfârșit am întrebat: care dintre ei poate mărturisi așa cum e scris aici că de pe ochi i-au căzut ca niște solzi? Am spus: unde sunt conducătorii spirituali din timpul nostru de pe ochii cărora să fi căzut ca niște solzi, care au auzit vocea, care au văzut lumina? La sfârșit, am mai întrebat: care dintre toți preoții poate să mărturisească ceea ce s-a întâmplat și cu Saul sau Pavel? El și-a căpătat vederea, s-a sculat și s-a lăsat botezat. Eu am întrebat: cine s-a ridicat, ce preot s-a ridicat, după ce a trăit întoarcerea, despre care predică? Și cine s-a lăsat botezat? Noi trebuie să aducem aceste lucruri la punct, noi nu-i putem lăsa pe oameni să umble în continuare pe căile proprii, noi avem datoria sfântă să spunem cum este scris; așa a fost trăit la început, așa arată calea lui Dumnezeu pentru credincioși. Și dorim să vedem ce va face Dumnezeu prin har.

Să facem un rezumat al celor spuse astăzi. Este vorba de a rămâne în Cuvânt, să nu răstălmăcim nimic, să nu aducem la suprafață nicio învățătură care să aducă dezbinare în Trupul DOMNULUI, ci să lăsăm totul în seama lui Dumnezeu. Dar asta în credința adevărată, și anume că noi suntem înaintea lui Dumnezeu, prin Isus Hristos, DOMNUL nostru, ceea ce mărturisește Sfânta Scriptură. Noi am venit la credință, am primit Cuvântul, credem că trăim în apropierea revenirii lui Isus Hristos. Frați și surori, lăsați-mă să vă spun azi că pretutindeni sunt cu adevărat programe proprii, multă activitate religioasă, ca niciodată înainte.

Ce mă supără cel mai mult - o pot spune aici - e că în toate marile adunările carismatice, cu adevărat oamenii sunt chemați în față ca să primească plinătatea Duhului, să primească botezul cu Duhul Sfânt... Și știți cum se întâmplă? În față, oamenii se aliniază, iar în spatele lor stau unii care să îi prindă, apoi se poruncește, și, deodată, ei cad unul după celălalt, pe spate. Și cel care îi prinde, îi pune atent, acolo, pe podea. Iar carismaticul spune în engleză: „you are slain under the power of the Holy Spirit” [ești „lovit” de puterea Duhului Sfânt].

Și acum vă spun motivul pentru care am zis aceasta. Conform Matei 25, fecioarele înțelepte nu le trimit pe cele neînțelepte la Isus, care botează cu Duhul Sfânt și cu foc, despre care Ioan a spus: „eu vă botez cu apă spre pocăință, dar Cel ce vine după mine vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc”. Cele înțelepte care au trăit aceasta cu DOMNUL Însuși și-au dat seama că acestea, cele neînțelepte... Ele le trimit înapoi la vânzătorii spirituali, care au avut crezut că pot împărți plinătatea Duhului. Întreb astăzi: poate un om botezat cu Duhul Sfânt să mijlocească botezul cu Duhul Sfânt unui alt botezat cu Duhul Sfânt? Nu se poate. Numai Isus Hristos botează cu Duh și cu foc. Fecioarele înțelepte le trimit pe cele neînțelepte la vânzători, la cei ce vând, pentru că neînțeleptele credeau că aceia sunt oamenii care le pot mijloci plinătatea Duhului.

Frați și surori, ne doare când vedem înșelăciune. Toți cred ce le place, toți fac ce le place, fie bărbați, fie femei, toți rămân cum sunt, au multă ramba-țamba. Ei numesc aceasta „viață”. Dar lucrarea Duhului Sfânt arată cu totul altfel. Duhul Sfânt ne dăruiește viață nouă. Eu sunt convins că niciunul care face parte din Biserica Mireasă nu se va duce la negustori. Nu cred asta. Eu cred că noi am înțeles că ne întoarcem la Isus Hristos. Deci, nu un om special, nu cineva, ci Isus Hristos botează cu Duh și cu foc. El este același ieri, azi și în veci!

Apoi vine punctul culminant: când cele neînțelepte mergeau la negustori ca să cumpere untdelemn, a venit Mirele. Și cele care erau gata, au intrat înăuntru. Eu sper că noi am înțeles această mare lecție.

În încheiere, haideți să credem împreună și să așteptăm. DOMNUL va da o revărsare a Duhului Sfânt prin har. O înviore nouă prin Duhul Său. Nu prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu se va întâmpla, zice DOMNUL! Acest text este scris în Zaharia 4, unde scrie despre sfeșnicul de aur și unde este scris despre piatra de încheiere, nu despre temelie, ci despre piatra de încheiere. Iar la așezarea pietrei de încheiere se va cânta: „Îndurare, îndurare cu ea!”. Noi trăim la sfârșitul timpului de har. DOMNUL ne conduce în Cuvântul Său și în voia Sa. El ne deschide ochii pentru evenimentele actuale, pentru împlinirea profețiilor biblice, pentru înșelăciunea religioasă care are loc peste tot acum, și ne desparte și ne sfințește în Cuvântul adevărului ca noi să putem trăi pregătirea noastră în ascultare de credință prin har. Fie ca DOMNUL Dumnezeu să binecuvânteze în toată lumea pe toți cei care ascultă Cuvântul Său, și toți cei ce cred vor intra în posesia lucrurilor pe care Dumnezeu ni le-a dat prin Isus Hristos, prin har. A LUI să fie lauda, cinstea în veci! Amin! Haideți să ne ridicăm și să-I mulțumim DOMNULUI împreună! [...]

Înainte de a ne ruga împreună și de a cânta „numai să crezi”, dați-mi voie să întreb dacă sunt aici unii care vor să își dedice viața lor DOMNULUI, care vor să aibă parte atunci când DOMNUL îi va chema pe ai Săi. CINE aude chemarea Lui acum, o va auzi și atunci, când trâmbița va suna când vocea arhanghelului se va auzi, și DOMNUL se întoarce pentru a-i lua Acasă pe ai Săi. Sunt din aceștia în mijlocul nostru? Simțiți-vă liberi să veniți la DOMNUL. Să nu încheiem nicio adunare fără a face chemarea DOMNULUI. Și azi El mai cheamă și spune „veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă pentru sufletele voastre”. Este cineva aici care încă nu a găsit această odihnă în Dumnezeu prin Isus Hristos, DOMNUL nostru, care încă nu a trăit personal harul lui Dumnezeu? Se poate întâmpla acum. Cine va chema Numele DOMNULUI va fi mântuit!

În timp ce ținem capul aplecat, ochii închiși, inimile deschise, dați-mi voie să întreb: pentru câți ne putem ruga în seara asta? Sunt câțiva aici. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Peste tot se ridică mâini. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Credeți, credeți în DOMNUL Isus Hristos, pentru că mântuirea este legată de aceasta! Să cântăm „Numai să crezi”. Înainte de a ne ruga, lăsați-mă să întreb dacă sunt unii aici care vor să primească vindecarea lor prin credință, acum. Cine are nevoie de vindecare? Dumnezeu să vă binecuvânteze! Isus Hristos este același ieri, azi și în veci! Eu am văzut-o, am trăit-o. Sunt un martor ocular la ceea ce a făcut Dumnezeu. Să ne rugăm împreună, să credem împreună și să Îl trăim pe Dumnezeu împreună!

Tată ceresc, Îți mulțumim din toată inima pentru Cuvântul Tău scump și sfânt, Îți mulțumim că ne-ai înfiat în Isus Hristos, Fiul Tău născut, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu. Noi avem dreptul de întâi născuți, avem dreptul divin la toate promisiunile și ne rugăm pentru salvare, mântuire, eliberare, vindecare. Fii Tu prezent, DOAMNE, și confirmă Cuvântul Tău! Noi credem cum spune Scriptura și Te rog fă să se descopere că Tu ești prezent, că Tu ai o Biserică pe ai chemat-o afară, în care îți confirmi Cuvântul și semne și minuni au loc. Iubitule DOMN, noi Îți mulțumim pentru puterea Sângelui Tău, a Cuvântului Tău și a Duhului Tău! Tu să ai calea Ta cu noi toți! Tu trăiești, Tu ai înviat, și Îți mulțumim pentru asta. DOAMNE scump, Îți mulțumesc că ne-ai răspuns. Binecuvântează! Aleluia!

Credeți cum spune Scriptura că în rănilor Lui ați fost vindecați. Avem împăcarea, avem răscumpărarea, avem iertarea, am primit-o! Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu Sine. Ne-a iertat toate fărâdelegile. Prin sângele Mielului suntem împăcați. Aleluia! Slăviți puterea sângelui, Cuvântului și Duhului! DOAMNE scump, binecuvântează poporul Tău, Biserica Ta, ceata Ta răscumpărată prin sânge! Botează cu Duh și cu foc, coboară și îmbracă-Ți Biserica cu puterea de Sus. Isus Hristos, DOMNUL și Mântuitorul nostru, Tu și astăzi botezi cu Duh și cu foc. Laudă, cinste și slavă să-Ți fie aduse Ție! Aleluia!